HANN FERENC

Chirico

félérett banánhalom
vak fény a téren
fejetlen torzó bámulja
sosemvolt tenyerét

világvégéről most fut be az utolsó vonat
kerekén himbálja sorsomat

Csavargó

Két kiszáradt fa között ült és evett.
Sárga hajában szalmaszál,
mögötte köd lengedezett.

A bozótban két kölyök figyelte,
míg rájuk nem zuhant az este,
s az egyik így szólt:
— ő az isten?

Mondóka

Perdülj mankó,
vendég lőcsláb!
Szakadj szakadékba!
Lábraállni,
szállni, szállni
kell ma,
még ma.

Litánia

Mennek az öregek feketén, szelíden,
Hét ökör jár lábnyomukban,
hét varjú, hét szelindek.
Földreroskad arcuk előtt
az ünneplő tekintet.